vers VOOR vers

LEZING 1
26 MINUTEN



ZEFANJA

1-3

Het oordeel over Juda en de omringende volken en het behoud van een nederig overblijfsel.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/zefanja/1-3

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Zefanja en de tijd van koning Josia	3 min	3
2	Gods oordeel over Juda’s afgoderij	2 min	4
3	De dag van de Heere en heidense gewoonten	4 min	6
4	Jeruzalems valse vertrouwen en Gods oordeel	3 min	8
5	Bescherming voor wie God zoekt, volken geoordeeld	3 min	10
6	Jeruzalem weigert Gods terechtwijzing	2 min	11
7	Het messiaanse Koninkrijk en het overblijfsel	4 min	13
8	Vreugde en moed omdat God bij Zijn volk is	2 min	16
9	God troost en verzamelt Zijn verstrooide volk	2 min	18
	Om verder te lezen		20

1

Zefanja en de tijd van koning Josia

Laat ik je wat inleidende informatie over Zefanja geven. Zefanja was blijkbaar een afstammeling van koning Hizkia, en hij leefde in de dagen van Josia. Zefanja is de enige profeet van wie de afstamming tot vier generaties terug wordt vermeld. We krijgen een uitgebreider overzicht van zijn voorouders dan van enige andere profeet in de Bijbel. In vers 1 staat:

> Het woord van de HEERE dat gekomen is tot Zefanja, de zoon van Cusji, de zoon van Gedalia, de zoon van Amarja, de zoon van Hizkia, in de dagen van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda.
>
> ZEFANJA 1:1

Het gaat vier generaties terug, blijkbaar om zijn verwantschap met Hizkia te laten zien. Omdat hij in de verte verwant was aan koning Hizkia, had hij wat koninklijk bloed in zich. Dat kan hem toegang hebben gegeven tot koning Josia. Dat is moeilijk te zeggen.

Josia regeerde ruim dertig jaar, volgens mij eenendertig jaar. Daarmee is de datum waarop Zefanja schreef dus niet precies vast te stellen. Maar er zijn andere aanwijzingen die op een bepaalde datum wijzen. In hoofdstuk 2, vers 13, voorspelt hij bijvoorbeeld de verwoesting van Assyrië en Ninevé. Dat gebeurde in 612 voor Christus. Omdat hij dat als iets toekomstigs voorspelt, is dit uiteraard vóór 612 voor Christus geschreven. Ook wordt er in hoofdstuk 2, vers 5, gesproken over een oordeel dat over het land van de Filistijnen zal komen. De meeste geleerden geloven dat dit werd vervuld toen de Scythen dat gebied binnenvielen en in 630 voor Christus de Filistijnse steden plunderden. Daarmee komen we nog verder terug in de tijd. Assyrië viel in 612 voor Christus, maar deze Filistijnse steden werden in 630 voor Christus aangevallen. Dat plaatst het dus vóór 630.

De hervormingen van Josia vonden plaats in 627 voor Christus. Bedenk dat de getallen, als je het over de tijd vóór Christus hebt, de andere kant op gaan dan je denkt. 630 was vóór 627. Dus als de hervormingen van Josia in 627 voor Christus begonnen, maar dit vóór 630 voor Christus is geschreven, dan is dit vóór Josia's hervormingen geschreven. Ik geloof dat Josia's hervormingen in het twaalfde jaar van zijn regering begonnen. Hij werd koning toen hij acht was, en volgens mij was hij twintig toen hij met zijn hervormingen begon. De val van de Filistijnse steden vond dus plaats toen Josia ongeveer zeventien jaar oud was, en dit gebeurde daarvóór. Deze profetie werd daarvóór gegeven.

Dit werd geschreven in de vroege dagen van Josia, vóór de hervormingen. Daarom zien we zoveel klachten over afgoderij. Josia maakte bij zijn hervormingen in wezen een einde aan de openlijke afgoderij, maar dat had hij nog niet gedaan. Het is heel goed mogelijk dat de profetie van Zefanja enige invloed op Josia heeft gehad, al kunnen we dat op geen enkele manier zeker weten. Natuurlijk was Jeremia er toen ook. Maar Zefanja was blijkbaar al eerder opgetreden.

2

Gods oordeel over Juda’s afgoderij

Laat ik je een overzicht van het boek geven. Daarna zullen we het doornemen en een aantal dingen erin bekijken. Hoofdstuk 1 is in wezen een profetie dat de dag van de Heere over Juda komt. God gaat hen in feite wegvagen vanwege hun afgoderij. Dit werd waarschijnlijk door de Babyloniërs vervuld, hoewel het zo'n veertig jaar vóór de Babylonische ballingschap werd voorspeld. Maar Jezus sprak veertig jaar van tevoren over de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen. En Hij sprak erover als iets wat betrekkelijk snel zou gebeuren. Die termijn is dus niet ongebruikelijk: in wezen binnen die generatie. Zefanja schreef binnen veertig jaar vóór het moment waarop het werkelijk gebeurde. Hoewel hij dus zegt dat iets nabij is, was het nabij in de zin dat die generatie niet voorbij zou gaan voordat het vervuld was.

God spreekt over volkomen wegvagen. Vers 2:

> Ik zal alles volkomen wegvagen van de aardbodem, spreekt de HEERE. Ik zal mens en dier wegvagen, Ik zal de vogels in de lucht en de vissen in de zee wegvagen en de struikelblokken, samen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen uitroeien van de aardbodem, spreekt de HEERE.
>
> ZEFANJA 1:2-3

Volgens mij vers 4:

> Ik zal Mijn hand uitstrekken tegen Juda en tegen alle inwoners van Jeruzalem. Ik zal van deze plaats uitroeien het overblijfsel van de Baäl, de naam van de afgodspriesters, met de priesters,
>
> ZEFANJA 1:4

Hij vertelt in vers 4 en verder waarom: vanwege hun afgoderij.

> en hen die zich neerbuigen op de daken voor het leger aan de hemel, en hen die zich neerbuigen en zweren bij de HEERE én zweren bij Malcam,
>
> ZEFANJA 1:5

Ze aanbaden blijkbaar de sterren op de daken.

Maar ze zweren ook bij Milkom.

Deze mensen waren de Naam van de HEERE blijven gebruiken, maar ze zwoeren ook bij Milkom, de Kanaänitische god Moloch. Een andere naam voor Moloch is Milkom. Ze aanbaden dus zowel de HEERE als Moloch. Hij zegt in vers 6:

> en die zich van de HEERE afkeren, bij Hem vandaan, en die de HEERE niet hebben gezocht en niet naar Hem hebben gevraagd.
>
> ZEFANJA 1:6

3

De dag van de Heere en heidense gewoonten

In vers 7 zegt hij, midden in dat gedeelte:

> Wees stil voor het aangezicht van de Heere HEERE. Want nabij is de dag van de HEERE, ja, de HEERE heeft een offer bereid, Zijn genodigden geheiligd.
>
> ZEFANJA 1:7

De dag van de Heere is een uitdrukking die je bij veel profeten en in het Nieuwe Testament tegenkomt. In het Nieuwe Testament ziet de dag van de Heere doorgaans, meestal, in elk geval in de brieven, denk ik, vooruit naar de wederkomst van Christus. Maar in het Oude Testament had elk volk zijn eigen dag van de Heere. Dat wil zeggen: elk goddeloos volk onderging op een bepaald moment een oordeel, en wanneer dat gebeurde, was dat voor hen de dag van de Heere. Joël gebruikte de term toen hij sprak over een verwoesting van Jeruzalem door een sprinkhanenplaag. Hij noemde dat de dag van de Heere. Amos gebruikte de term ‘de dag van de Heere’ voor de verwoesting van het noordelijke koninkrijk door de Assyriërs. Jesaja gebruikte de term ‘dag van de Heere’ om over de val van Babylon te spreken, in Jesaja hoofdstuk 13. Hier spreekt Zefanja erover als de verwoesting van Jeruzalem door de Babyloniërs. Je hebt dus allerlei manieren waarop verschillende profeten de dag van de Heere in hun eigen context gebruiken. Maar de dag van de Heere was een algemene term die de dag aanduidde waarop God als het ware Zijn zaak voor de rechtbank mag bepleiten, waarop Zijn wil geschiedt. Het lijkt alsof deze mensen Hem dagelijks beledigen, en het

lijkt alsof Hij nooit in het gelijk wordt gesteld. De dag waarop God in het gelijk wordt gesteld doordat Hij Zijn toorn brengt over degenen die Hem beledigen, dat is wat de dag van de Heere is. En natuurlijk verwachten wij de dag van de Heere die bij Zijn wederkomst de hele wereld zal treffen. De dag van de Heere Jezus Christus, zoals Paulus die in zijn geschriften noemt.

Vers 7 zegt:

De dag van de Heer is dichtbij. De Heer heeft een offer voorbereid. Hij heeft Zijn gasten uitgenodigd.

Waarschijnlijk is Juda het offerdier, en zijn de gasten die het komen opeten de Babyloniërs.

> Het zal gebeuren op de dag van het offer van de HEERE dat Ik de vorsten zal straffen, en de koningskinderen, en allen die gekleed gaan in uitheemse kleding.
>
> ZEFANJA 1:8

Blijkbaar hadden ze de cultuur van de heidenen overgenomen. Een aanwijzing dat mensen heidense culturen aanvaarden, is dat ze hetzelfde soort kleren dragen, de kledingstijlen die de heidenen dragen. Natuurlijk zijn kledingstijlen tegenwoordig min of meer internationaal, maar in de oudheid had elk volk zijn eigen culturele klederdracht. En in zekere zin moet christelijke kleding zich waarschijnlijk inderdaad onderscheiden van sommige heidense vormen van kleding, afhankelijk van welke dat zijn. De heidenen hebben beslist niet dezelfde leidende opvattingen over ingetogenheid als christenen zouden moeten hebben, en ons wordt gezegd dat we ingetogen moeten zijn. Ik denk dat je het sluiten van compromissen met de wereld door een christen soms kunt afleiden uit bepaalde kleding die sommige christenen dragen. Vooral onzedelijke kleding, of opzichtige kleding die de aandacht trekt, of wat dan ook. Maar in die dagen betekende het feit dat ze buitenlandse kleding waren gaan dragen dat ze in het algemeen buitenlandse gewoonten hadden overgenomen. Ze hadden hun godsdienstige cultuur vermengd met die van andere volken.

4

Jeruzalems valse vertrouwen en Gods oordeel

In vers 10 en 11 worden verschillende wijken in Jeruzalem genoemd: de Vispoort, de Tweede Wijk, de Maktes, wat eigenlijk de marktwijk in Jeruzalem was. Die worden genoemd als gebieden die God zal oordelen. Hij moet wel boos op hen zijn omdat ze hun vertrouwen stellen op hun handelsondernemingen in plaats van op Hem.

Vers 12 zegt:

> En in die tijd zal het gebeuren dat Ik Jeruzalem met lampen zal doorzoeken. Ik zal de mannen straffen die dik worden op hun droesem, die in hun hart zeggen: De HEERE doet geen goed en Hij doet geen kwaad.
>
> ZEFANJA 1:12

Ze verwachtten eenvoudigweg helemaal niet dat de Heere zou ingrijpen. Net als de deïsten, die in God geloofden, maar niet geloofden dat God iets deed. Ze geloofden dat God de aarde had gemaakt en vervolgens iets anders was gaan doen, en niet veel ingreep. Blijkbaar waren er soortgelijke mensen in Jeruzalem die zeiden: ‘Nou, natuurlijk, Jehovah is een echte God, maar Hij gaat niets doen. Hij grijpt niet in.’ En God zegt:

Ik ga Jeruzalem met lampen doorzoeken en hen straffen.

Met andere woorden, ze kunnen zich verstoppen in elke donkere spleet die ze maar willen, maar God zal hen aan het licht brengen, hen ontmaskeren en hen grijpen.

Het is interessant dat de Babyloniërs, toen ze later inderdaad Jeruzalem veroverden, mensen uit elke schuilplaats sleurden. Ook uit riolen en graven en donkere plaatsen waar ze zich hadden verstopt, waarbij ze mogelijk lampen gebruikten om hen te vinden. Maar die lampen hoeven niet letterlijk bedoeld te zijn.

In vers 14 staat:

> De grote dag van de HEERE is nabij; hij is nabij en nadert zeer snel. Hoor, de dag van de HEERE! De held zal daar bitter schreeuwen!
>
> ZEFANJA 1:14

En dan volgt er een poëtische beschrijving van die dag als een dag van verwoesting en duisternis en verlatenheid, enzovoort. We hoeven daar niet in detail op in te gaan. Ik denk niet dat dat het belangrijkste is waarop wij ons moeten richten.

In vers 18 staat:

> Ook hun zilver, ook hun goud zal hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid van de HEERE. Door het vuur van Zijn na-ijver zal heel dit land verteerd worden, want Hij zal zeker en spoedig een vernietigend einde maken aan alle inwoners van het land.
>
> ZEFANJA 1:18

Dat hun zilver en goud hen niet zullen kunnen redden, verwijst naar het feit dat een volk in een oorlog zijn aanvaller soms kon afkopen. En er waren koningen van Juda geweest die precies dat hadden gedaan. Ze hadden het goud uit de tempel gehaald en naar Assyrië gestuurd om te voorkomen dat de Assyriërs hen zouden aanvallen. Maar in dit geval zullen ze niets kunnen doen om hun aanvallers af te kopen. Dit is een oordeel van God. En de aanvallers zullen zich niet met geschenken en dergelijke laten sussen.

5

Bescherming voor wie God zoekt, volken geoordeeld

Hoofdstuk 2:

> Onderzoek uzelf nauwkeurig, ja onderzoek uzelf, volk zonder verlangen, voordat het besluit het licht ziet — een dag gaat als kaf voorbij — voordat over u komt de brandende toorn van de HEERE, voordat over u komt de dag van de toorn van de HEERE. Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de dag van de toorn van de HEERE.
>
> ZEFANJA 2:1-3

Interessant genoeg betekent de naam Zefanja ‘de HEERE verbergt’, of hij kan betekenen ‘de man die de HEERE verbergt’. Hij zegt dat de zachtmoedigen en de nederigen die het recht hebben gehandhaafd, door de HEERE verborgen zullen worden. De HEERE zal hen op een beschutte plaats verbergen. Nu gaat Hij Jeruzalem met lampen doorzoeken, en de goddelozen zullen zich nergens kunnen verbergen. Zij zullen aan het licht komen. Maar God heeft een schuilplaats voor Zijn overblijfsel. God heeft een manier om bij een algemene ramp degenen te bewaren die hun vertrouwen op Hem hebben gesteld. En zo wordt hier op het overblijfsel gezinspeeld.

Nu spreken vers 4 en de volgende verzen over volken aan alle kanten. In vers 4 tot en met 8 worden verschillende Filistijnse steden genoemd. Die werden in 630 voor Christus door de Scythen aangevallen en verwoest. Vers 4 tot en met 8 noemen er enkele. Die lagen natuurlijk aan de westgrens van Jeruzalem. Vervolgens richt hij in vers 9 tot en met 11 de aandacht op degenen in het oosten. Vanuit het westen verschuiven we naar het oosten, naar Moab en Ammon. Zij kregen door toedoen van

de Babyloniërs hun verdiende loon, op een later tijdstip dan de Filistijnen. Hij besteedt dus aandacht aan degenen in het westen, de Filistijnen, in vers 4 tot en met 8, en aan degenen in het oosten in vers 9 tot en met 11. Dat zijn de Moabieten en de Ammonieten.

Dan kijkt hij in vers 12 naar het zuiden en spreekt hij over de Ethiopiërs. Nu werd Egypte in die periode van de geschiedenis door Ethiopië geregeerd, en daarom kan hij hier Egypte op het oog hebben. Hij kon hen Ethiopiërs noemen omdat ze onder het gezag van Ethiopië stonden. Maar het dichtstbijzijnde land ten zuiden van Israël was Egypte, en ook dat werd uiteindelijk door Babylon veroverd, al gebeurde dat later dan bij Jeruzalem.

Vervolgens kijkt hij in vers 13 tot en met 15 naar het noorden, naar Assyrië, en zegt hij dat zij geoordeeld zullen worden. Hij spreekt dus over degenen in het westen, de Filistijnen, degenen in het oosten, Moab en Ammon, degenen in het zuiden, waarschijnlijk Egypte of Ethiopië, en degenen in het noorden, de Assyriërs en Ninevé. En hij voorspelt hun verwoesting.

Nu zijn deze dingen allemaal op verschillende tijdstippen vervuld. Assyrië viel in 612, de Filistijnen in 630, en de Egyptenaren vielen in 568 voor Christus in handen van de Babyloniërs. Hoewel ze dus allemaal samen worden genoemd, betekent dat niet noodzakelijk dat ze allemaal op hetzelfde moment het oordeel ondergaan. Maar de dag van de HEERE komt over hen allemaal, ieder op zijn eigen tijd.

6

Jeruzalem weigert Gods terechtwijzing

We slaan nu een stuk over en gaan naar hoofdstuk 3. Dit gaat over de goddeloosheid van Jeruzalem. Vers 1 tot en met 7 spreken over het oordeel over Jeruzalem. En vers 8 tot en met 20 bevatten een profetie over het messiaanse Koninkrijk, over hoe het overblijfsel verheerlijkt zal worden. De verwoesting van de goddelozen in Jeruzalem komt hier dus in de eerste zeven verzen aan de orde.

> Wee de rebelse, de besmette, de stad die onderdrukt!
>
> ZEFANJA 3:1

Dit is Jeruzalem.

> Zij luistert niet naar de roepstem, geen vermaning aanvaardt zij.
> Op de HEERE vertrouwt zij niet, tot haar God nadert zij niet.
>
> ZEFANJA 3:2

Nu zouden we bij de onderdrukkende stad aan Babylon kunnen denken. Maar er wordt naar Jehovah verwezen als haar God, en daarom is Jeruzalem duidelijk de stad die hier bedoeld wordt.

> Haar vorsten zijn in haar midden brullende leeuwen. Haar rechters zijn avondwolven, die tegen de morgen niets meer te knagen hebben.
>
> ZEFANJA 3:3

Ze horen herders van de schapen te zijn, maar ze lijken meer op leeuwen.

Ze verslinden het volk en laten niets achter.

> Haar profeten zijn lichtzinnig, mannen vol trouweloosheid.
> Haar priesters ontheiligen het heilige, zij doen de wet geweld aan.
>
> ZEFANJA 3:4

Dat is iets waar Habakuk ook over klaagde: dat de wet machteloos was en er in die tijd in Jeruzalem nooit recht werd gedaan. Dat was ongeveer dezelfde periode als waarover Habakuk schreef.

> De rechtvaardige HEERE is in haar midden, Hij doet geen onrecht. Elke morgen brengt Hij Zijn recht aan het licht, er ontbreekt niets aan. Maar wie onrecht doet, kent geen schaamte. Ik heb heidenvolken uitgeroeid, hun hoektorens zijn verwoest. Ik heb hun straten leeggemaakt, niemand trekt er nog doorheen. Hun steden liggen in puin; er is niemand meer, geen enkele inwoner. Ik zei: Nu zult u Mij zeker vrezen, u zult de vermaning aanvaarden, opdat haar woning niet uitgeroeid zou worden, hoe Ik haar ook gestraft zou hebben. Toch waren zij er vroeg bij, zij hebben totaal verderfelijk gehandeld.
>
> ZEFANJA 3:5-7

God zegt: ‘Ik dacht dat je je beslist zou omkeren als Ik je op deze manier oordeelde. Hoe zou je zo dom kunnen zijn om dat niet te doen? Maar het bleek dat je nog dommer bent dan Ik had gedacht, en je hebt jezelf toch verdorven en geen terechtwijzing aanvaard.’

7

Het messiaanse Koninkrijk en het overblijfsel

Nu hebben we in de laatste verzen van het boek een passage over het Koninkrijk, over Gods heerlijkheid die uiteindelijk op Zijn overblijfsel rust. Zoals je weet, zouden sommigen die uitleggen als iets wat in een toekomstig duizendjarig rijk vervuld zal

worden. Anderen vatten die op als een figuurlijke verwijzing naar het tijdperk van de gemeente onder de Messias, naar degenen die het volk van Christus zijn, het volk van de Messias.

> Daarom, verwacht Mij, spreekt de HEERE, op de dag dat Ik opsta om buit te halen, want Mijn oordeel is de heidenvolken te verzamelen, de koninkrijken bijeen te brengen, om over hen Mijn gramschap uit te storten, heel Mijn brandende toorn. Want door het vuur van Mijn na-ijver zal heel dit land verteerd worden.
>
> ZEFANJA 3:8

Het verzamelen van de heidenvolken gebeurt natuurlijk door de prediking van het Evangelie.

Eigenlijk verwijst ‘hen’ hier, denk ik, naar Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Ik zal hier niet alle redenen daarvoor geven. Je weet welke kant ik op neig.

> Voorzeker, dan zal Ik bij de volken de lippen veranderen in reine lippen, zodat zij allen de Naam van de HEERE zullen aanroepen, om Hem schouder aan schouder te dienen.
>
> ZEFANJA 3:9

Ik vraag me af of het geven van de gave van tongen op Pinksteren hier een soort zinnebeeld van was: God Die hun talen verandert.

[Vertalersnoot: De Engelse vertaling die de spreker gebruikt, heeft hier ‘een zuivere taal’ waar het Nederlandse citaat ‘reine lippen’ heeft.]

> Van over de rivieren van Cusj zullen zij die vurig tot Mij bidden, het volk, overal door Mij verspreid, Mijn offer brengen.
>
> ZEFANJA 3:10

Dat wil zeggen: mensen uit heidense landen die nog verder weg liggen dan de rivieren van Ethiopië. De eerste bekeerling uit de heidenen in het boek Handelingen was een Ethiopiër, in Handelingen hoofdstuk 8. Dat zou er een zinnebeeld van kunnen zijn dat dit in vervulling gaat. Van voorbij de rivieren van Ethiopië heeft God heidenen die aanbidders van Hem worden.

> Op die dag zult u niet beschaamd zijn over al uw daden waarmee u tegen Mij in opstand kwam, want dan zal Ik hen uit uw midden wegdoen die uitgelaten zijn over uw hoogmoed. Voortaan zult u zich niet meer verheffen omwille van Mijn heilige berg. Maar Ik zal in uw midden doen overblijven een ellendig en arm volk. Zij zullen op de Naam van de HEERE vertrouwen.
>
> ZEFANJA 3:11-12

Dat is het overblijfsel dat de holocaust in Jeruzalem in het jaar 70 na Christus overleefde.

> Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.
>
> MATTHEÜS 5:5

zei Jezus.

> Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.
>
> MATTHEÜS 5:3

Zij beërven de aarde. Jezus zei:

De zachtmoedigen zullen het land erven.

De zachtmoedigen overleven en ontvangen de erfenis, terwijl de overige Joden worden weggevaagd en hun erfenis verliezen.

> Het overblijfsel van Israël zal geen onrecht doen en geen leugen spreken, en in hun mond zal niet gevonden worden een tong die bedriegt. Ja, zij zullen weiden en neerliggen, en niemand zal hun schrik aanjagen.
>
> ZEFANJA 3:13

Jezus zei over Nathanaël dat hij werkelijk een Israëliet was, omdat er geen bedrog in zijn mond was.

> Jezus zag Nathanaël naar Zich toe komen en zei over hem: Zie, werkelijk een Israëliet in wie geen bedrog is.
>
> JOHANNES 1:48

zei Jezus in Johannes 1:47. Zij hebben geen bedrog of bedrieglijke tong in hun mond.

8

Vreugde en moed omdat God bij Zijn volk is

> Zing vrolijk, dochter van Sion! Juich, Israël! Wees blij en spring op van vreugde met heel uw hart, dochter van Jeruzalem! De HEERE heeft uw oordelen weggenomen, Hij heeft uw vijand weggevaagd. De Koning van Israël, de HEERE, is in uw midden: u zult geen kwaad meer zien.
>
> ZEFANJA 3:14-15

In Johannes 12:31 zei Jezus:

> Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.
>
> JOHANNES 12:31

Onze vijand werd bij het kruis uitgeworpen, volgens Johannes 12:31.

Eigenlijk is het woord dat in de Engelse vertaling met ‘disaster’, ‘onheil’, wordt weergegeven, in de Vulgaat, in het Latijn, letterlijk ‘vrees’.

Je zult niet meer bang zijn.

Christenen hebben zeker onheil meegemaakt in aardse zin, maar we hoeven nooit meer te vrezen. Ons wordt gezegd niet te vrezen.

> Op die dag zal tegen Jeruzalem gezegd worden: Wees niet bevreesd; Sion, verlies de moed niet! De HEERE, uw God, is in uw midden, een Held, Die verlossen zal. Hij zal Zich over u verheugen met blijdschap. Hij zal zwijgen in Zijn liefde. Hij zal Zich over u verblijden met gejuich.
>
> ZEFANJA 3:16-17

[Vertalersnoot: De Engelse vertaling die de spreker gebruikt, heeft hier ‘Hij zal u tot rust brengen in Zijn liefde’, waar het Nederlandse citaat ‘Hij zal zwijgen in Zijn liefde’ heeft.]

God zal hun vrede geven. Hij zal Zich verheugen over het overblijfsel, dat nu Sion wordt genoemd. In het boek Hebreeën wordt ons gezegd dat het Sion waartoe wij gekomen zijn de gemeente van de eerstgeborenen is, de feestelijke vergadering en gemeente van de eerstgeborenen in Hebreeën 12. Ook staat er in Hebreeën 12:

> Hef daarom de slappe handen op en strek de knikkende knieën,
>
> HEBREEËN 12:12

Misschien wordt daarmee ook naar deze passage terugverwezen. Vers 16:

Sion, laat de moed niet zakken.

Met andere woorden: houd moed.

[Vertalersnoot: Waar het Nederlandse citaat ‘verlies de moed niet’ heeft, spreekt de Engelse vertaling die de spreker gebruikt over handen die niet zwak moeten worden.]

De handen verzwakken betekent ontmoedigen.

9

God troost en verzamelt Zijn verstrooide volk

Vers 18:

> Wie bedroefd zijn vanwege de samenkomst zal Ik verzamelen, zij zijn uit u; de smaad drukt als een last op hen.
>
> ZEFANJA 3:18

Jezus zei in Mattheüs 5:4:

> Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.
>
> MATTHEÜS 5:4

In Ezechiël hoofdstuk 9 waren degenen die gespaard bleven bij de holocaust van 586 voor Christus degenen die treurden en zuchtten, huilden en zuchtten over de zonden van Jeruzalem. Jezus zei:

Gelukkig zijn jullie die rouwen, jullie zouden troost moeten krijgen.

Hij zegt:

Ik zal de mensen onder jullie bijeenbrengen die verdriet hebben over de afgesproken samenkomst en gebukt gaan onder de schande ervan.

Er was dat overblijfsel dat dezelfde last droeg als de Heere. Zij waren ontzet en treurden. Hun hart ging gebukt onder de smaad die over Gods Naam en de aanbidding van God werd gebracht door de Joden in het algemeen, die het heiligdom hadden verontreinigd.

> Zie, in die tijd ga Ik optreden tegen al uw verdrukkers. Ik zal verlossen wie mank gaat, bijeenbrengen wie verdreven is. Ik zal hen maken tot lof en tot een naam in heel het land waar zij beschaamd waren. In die tijd zal Ik u hierheen brengen, namelijk in de tijd dat Ik u zal bijeenbrengen. Voorzeker, Ik zal u maken tot een naam en tot lof onder alle volken van de aarde, wanneer Ik voor uw ogen een omkeer in uw gevangenschap breng, zegt de HEERE.
>
> ZEFANJA 3:19-20

Hij heeft de verwoesting van Jeruzalem door Babylon voorspeld. Dat is in vervulling gegaan. Een overblijfsel werd uit Babylon teruggebracht. God heeft hen inderdaad weer bijeengebracht en hun hun tempel teruggegeven en hun hun godsdienstige stelsel teruggegeven. Maar dat is, geloof ik, slechts een type en een schaduw van hoe God ook in het Messiaanse tijdperk Zijn volk in het algemeen behoudt. De uittocht en de terugkeer van de ballingen uit Babylon zijn daar allebei vaak een type en een schaduw van.

Dus persoonlijk denk ik dat dit laatste gedeelte nog verder wijst. Helemaal aan het einde gebruikt het weliswaar bewoordingen die doen denken aan de terugkeer van de ballingen uit Babylon, en waarschijnlijk verwijst het daar ook naar. Maar het verwijst nog verder, naar de tijd waarin God alle volken weer een zuivere taal zal geven, zodat zij allemaal de Heere kunnen dienen. Ook mensen van voorbij Ethiopië zullen Hem dan dienen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Zefanja 1:1
- Zefanja 1:2-3
- Zefanja 1:4
- Zefanja 1:5
- Zefanja 1:6
- Zefanja 1:7
- Zefanja 1:8
- Zefanja 1:12
- Zefanja 1:14
- Zefanja 1:18
- Zefanja 2:1-3
- Zefanja 3:1
- Zefanja 3:2
- Zefanja 3:3
- Zefanja 3:4
- Zefanja 3:5-7
- Zefanja 3:8
- Zefanja 3:9
- Zefanja 3:10
- Zefanja 3:11-12
- Mattheüs 5:5
- Mattheüs 5:3
- Zefanja 3:13
- Johannes 1:48
- Zefanja 3:14-15
- Johannes 12:31
- Zefanja 3:16-17
- Hebreeën 12:12
- Zefanja 3:18
- Mattheüs 5:4

- Zefanja 3:19-20

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.